

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 36/2566

ศาลปกครองกลาง ศาลผู้ส่งความเห็น ศาลจังหวัดสระบุรี ศาลผู้รับความเห็น นาย ว. ที่ 1 กับพวกรวม 137 คน ผู้ฟ้องคดี นายกรัฐมนตรี ที่ 1 กับพวกรวม 6 คน ผู้ถูกฟ้องคดี

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้ นาย ว. ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๓๗ คน ผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นเอกชน ยื่นฟ้อง นายกรัฐมนตรี ที่ ๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒ อธิบดีกรมที่ดิน ที่ ๓ ผู้ว่าราชการจังหวัดสระบุรี ที่ ๔ นายอำเภอเมืองสระบุรี ที่ ๕ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลาไหล ที่ ๖ ผู้ถูกฟ้องคดี ต่อศาลปกครองกลาง ต่อมา ศาลปกครองกลางมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องในส่วนของผู้ฟ้องคดีที่ ๕๓ ไว้พิจารณา โดยคำฟ้องสรุปได้ว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๕๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๕๔ ถึงที่ ๑๓๗ เป็นราษฎรในตำบลหนองปลาไหล ได้รับความเดือดร้อนเสียหาย กรณีสืบเนื่องมาจากการออกโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๓๔๑๕ ให้แก่ พันโท ส. โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากมีการสมยอมกันรังวัดออกโฉนดที่ดินพิพาททับที่สาธารณประโยชน์ (ป่าช้าหนองแต้หรือป่าเหี้ยว) และทางสาธารณประโยชน์ที่ใช้เป็นทางเข้าออกป่าช้า ผู้ฟ้องคดีทั้งหนึ่งร้อยสามสิบเจ็ดคนได้มีหนังสือร้องเรียนต่อผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหกขอให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงและดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งขอให้เพิกถอนโฉนดที่ดินที่ออกทับที่สาธารณประโยชน์ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหกมิได้แจ้งผลการดำเนินการตามข้อร้องเรียน จึงนำคดีมาฟ้องเพื่อให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหกตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเพื่อรวบรวมพยานหลักฐาน แล้วเพิกถอนโฉนดที่ดินที่ออกทับทางเข้าหรือถนนและที่สาธารณประโยชน์ (ป่าช้าหนองแต้หรือป่าเหี้ยว) ตามอำนาจหน้าที่ กรณีตามคำฟ้องจึงเป็นการอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหกซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่มีหน้าที่ตามกฎหมายในการดูแลรักษาที่สาธารณะ โดยเฉพาะผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจหน้าที่ในการเพิกถอนโฉนดที่ดิน หนังสือรับรองการทำประโยชน์ที่ออกโดยคลาดเคลื่อนหรือไม่ ชอบด้วยกฎหมาย ตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กับที่ ๒ ซึ่งมีอำนาจบังคับบัญชาการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ถึงที่ ๖ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหกให้การสรุปได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหกไม่ได้ละเลยต่อหน้าที่ แต่การออกโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๓๔๑๕ เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย ไม่มีเหตุที่จะเพิกถอน ทั้งศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๐๒๒๘/๒๕๕๓ วินิจฉัยว่า ที่ดินพิพาทเป็นที่ดินของเอกชน ไม่ใช่ที่สาธารณะ ประเด็นข้อพิพาทในคดีนี้ จึงเป็นประเด็นเกี่ยวกับการฟ้องขอให้ศาลตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหก ว่าละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรหรือไม่ จึงเป็นคดีพิพาทที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/36/2566>